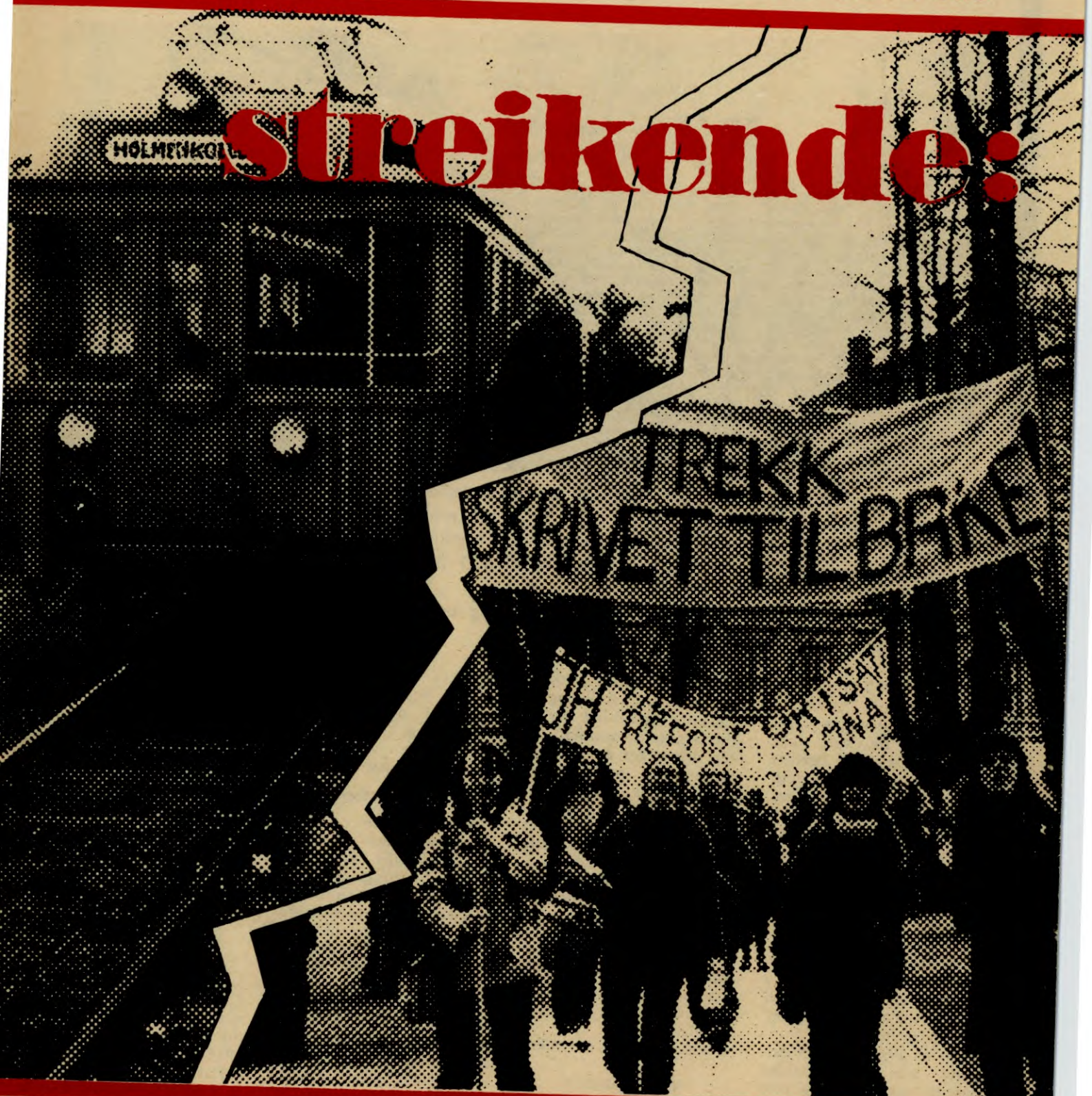

Røde Garde

Nr.3/74 • 2kr

**AVISA TIL
RØD UNGDOM**

streikende:

felles fiende!

revolusjonen i

»De finske arbeiderne gjorde opprør i 1918. De styrtet regjeringa og parlamentet og oppretta sin egen republikk. De forsvarte den i 3 måneder mot finske borger- og bondesoldater, mot tyske yrkessoldater og svenske frivillige. De tapte og borgerskapet hevna seg med å likvidere nærmere 30 000 finske arbeidere og husmenn.»

Slik begynner ei bok om de hendingene så få kjenner til, og som har blitt så kraftig forvrengt av borgerlige historikere.

Finland i 1917 var prega av hard klassekamp. Det var uro og opprørs stemning blant arbeiderne. De ville ikke lenger finne seg i sine elendige kår. Arbeidsløsheten steig. Arbeiderne krever handling.

Den 13. november besluttet den finske LO-kongressen å utlyse storstreik. Denne skulle bli leda av det Revolusjonære Sentralrådet som var danna noen dager tidligere. Parolene for streiken var »Arbeidere til kamp for brød og rettferdighet! Stans hjulene!»

Her er et typisk eksempel på en streikekunngjøring. Den er fra byen Joensuu.

»Da en storstreik som omfatter alle arbeidsområder bortsett fra handel og produksjon av livsnødvendigheter, privat hjemmearbeid dessuten sjuketjeneste og belysning har begynt i vårt land for å virkeliggjøre arbeidernes rettmessige krav, tilkjennegir vi hermed at denne bestem-

melse også skal gjelde i Joensuu Overvåkning av orden tas også hånd om av arbeidernes ordensvakt, og uten den virker det tidligere militsen som også er stilt under samma ledelse som ordensvakten Arbeidernes streikekomite erklærer seg hermed å være den eneste virkelige makten i byen Befolkningen oppfordres til ro og ikke falle som offer for provokasjoner. Brudd på denne kunngjørelsen og i alminnelighet mot streikekomiteens bestemmelser kommer til å føre til de tiltak vedtas som saken i spørsmålet gir anledning til.

Joensuu, den 15. november 1917

Streikekomiteen

Under streiken viste arbeiderne sin styrke som aldri før. Arbeiderne hadde danna sin egen hær, Den Røde Garden. Denne hadde tradisjoner tilbake til opp-

rørene i 1905. Den Røde Garden beslagla hemmelige matforråd og der de var sterke nok avvæpna de borgervernet. Borgerskapet ble slått på retrett.

Høyrefløyens forræderi

Arbeiderklassen stilles foran spørsmålet om å gjøre revolusjon eller ikke. Dette fører til motsigelser i det Revolusjonære Sentralrådet som består av representanter fra det sosialdemokratiske partiet og LO. Venstrefløyen vil ta makta med våpen i hånd. Men høyrefløyen stoler på parlamentet og vil ikke være med på en revolusjon. Høyrefløyen vinner og streiken blir avblåst. Slik forråder høyrefløyen arbeiderklassen.

Blant vanlige arbeidere er stemninga motsatt. De merker undertrykkinga på kroppen og vil ha revolusjon. De er inspirert av den russiske revolusjonen og vil ta makta i

sine hender.

Den vaklende holdninga til sosialdemokratiet avgjorde revolusjonen som kom 2 måneder seinere. Under streiken hadde arbeidernes kampberedskap vært på topp, nå sank den sakte takket være høyrefløyens svik.

Borgerskapet rustet seg

Borgerskapet fikk nå 2 dyrebare måneder til å organisere seg militært. I tida før streiken hadde de ingen brukbar aksjonsplan og ingen samordning mellom de væpnede styrkene. Etter streiken stod det fullstendig klart for borgerskapet at motsetningene bare kunne løses med våpenmakt. Dette viste seg seinere å være skjebnsvangert for arbeiderklassen.

Revolusjonen bryter ut

Arbeiderne krever at revolusjonen skal ta til. Omsider, 2 måneder etter streikens slutt, må ledelsen bøye seg for kravet. Den 27. januar 1918 publiseres revolusjonsdeklarasjonen på finsk, svensk og russisk. I industristedene i sør tar arbeiderne makta. En rød regjering som etter russisk mønster kalles folkekommisariat dannes 29. januar.

I Finland, som hadde vært

Finland 1918

en russisk provins inntil revolusjonen i 1917, var det framdeles enkelte russiske tropper. I Østerbotten blei russiske soldater avværna av borgerhæren. Russerne var ikke innstilt på krig, de venta på å bli sendt hjem. Dette angrepet fikk to viktige konsekvenser. Politisk ga det borgerskapets krig mot arbeiderklassen karakter av befrielseskrig mot Russland. Militært betydde det at borgerhæren fikk massevis av våpen. De hvite styrkene erobret snart hele Nord-Finland, ca, 80% av landet. Nå viste det seg hva vaklinga til det sosialdemokratiske partiet betydde for den røde hæren.

Men det var i det røde Sør-Finland der over halvparten av befolkningen bodde de harde kampene kom.

Borgerskapet søker hjelp utenlands

Borgerskapet hadde fra begynnelsen av krigen regnet med hjelp fra utlandet for å »forsvare» den finske »sjølstendigheten». Umiddelbart etter krigsutbruddet prøvde borgerskapet å få Sverige og Tyskland til å intervenere.

Terror

På den hvite sida henrettet man konsekvent røde fanger. Den hvite terroren blei hele tida støtta av den hvite ledelsen. I en proklamasjon i begynnelsen av krigen sa Mannerheim, lederen for den hvite hæren,: »Den opprettede bondehæren skal med våpen i hånd gjøre opp regningen med de landsforræderiske opprørerne».

Rødegardistene kjente godt til den hvite terroren og mange av dem blei ganske forbanna når de fikk flygeblad fra Folkekommissariatet der det ble utlyst dødsstraff til dem som gjorde seg skyldig i mord. De kjente godt til hvitehærens massehenrettelser.

Den røde hæren overvinnes

Krigen raste til de første dagene av mai 1918. Den hvite hæren klarte tross innbitt motstand å innta by etter by. Takket være hjelpen fra Tyskland klarte borgerskapet å slå tilbake revolusjonsforsøket.

Hva kan vi lære?

Den viktigste lærdommen

er uten tvil at revolusjonen mangla en skikkelig ledelse, et kommunistisk parti.

På spørsmål om nederlaget kunne ha vært unngått svarer mange røde i Finland: Ja, — om vi hadde hatt et kommunistisk parti. Om vi hadde valgt rett tidspunkt. Om vi ikke hadde trodd noe godt om borgerskapet. Om vi ikke hadde gjort slik at vi fikk

bøndene mot oss. Om vi hadde vært klare og forberedt. Om vi hadde vært enige.

For dem som vil lese mer om revolusjonen i Finland, anbefales boka FINLANDS RØDA GARDEN utgitt på det svenske OKTOBER-forlaget.

13 rødegardister henrettes om morgenen den 17. mars

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr.20,- pr.år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

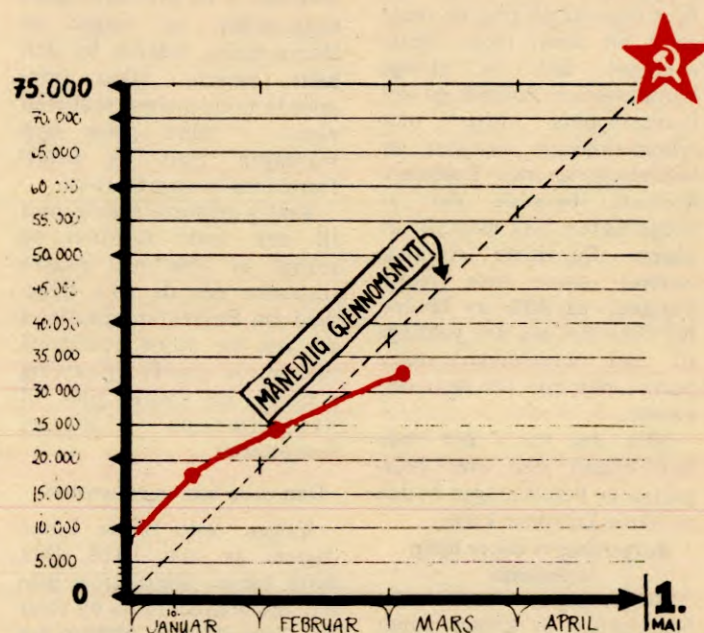

ØKONOMIKAMPANJEN: ta et krafttak for å komme over streken!

For første gang under innsamlinga har den røde streken kommet under gjennomsnittet for hva som må til for at vi skal holde en stø kurs mot målet og fylle målsettinga 1.mai. Innsamlinga til nå har gitt kr 31 215. Men så langt ute i mars måned er det for lite, det må et mye større tempo til skal vi klare 75 000 innen 1.mai. I ukene som gjenstår må det komme inn kr 5 500 hver uke. Ved påsketider må det ha kommet inn kr 60 000 hvis vi skal være i rute.

Innsamlinga viser at en del lag har satt i gang kraftig og gjennomført en bra innsamling. Metodene og erfaringene er forskjellige, men initiativ og kollektivt løft må til for å klare de lokale målsettingene. Noen steder har gode erfaringer med »gi en dag»-aksjoner, andre har bedre erfaringer med loddbooker og kameratslig kappestrid seg imellom om hvem som selger flest lodd.

Det har alltid vært kommunistenes linje å stole på egne krefter og gå i spissen for folkets kamp. Det samme må vi gjøre i økonomikampanjen. Kommunistene må være de første til å

grave dypt i bukselomma og ta alvorlig på å gi etter evne. Det er et kollektivt ansvar å styrke Rød Ungdoms økonomi, vi må ikke la noen få dra lasset. Det er de store byene, Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø som henger igjen nå, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal bør også ta et krafttak for økonomikampanjen.

KAMPFONDET pg 221 80 30

NY ADRESSE: Rød Ungdom
boks 610 Sentrum Oslo 1.

NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND ER STIFTA !

” Norges Kommunistiske Studentforbund er nå dannet. Det er studentforbundet til Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene). NKS fortsetter og videreutvikler den kampen for å masseorganisere studenter på et kommunistisk grunnlag, som er blitt ført av Rød Ungdom. Ved dannelsen av NKS vil dette arbeid skyte enda større fart gjennom kampen for studentenes daglige interesser, massstudier blant studentene i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenking og rekruttering av mange studenter som medlemmer av NKS. ”

NKS skal jobbe på de høyere lærestedene

I helga 9.-10. mars var delegater fra Rød Ungdoms lag på universitetene, lærerskoler, sosialskoler og andre videregående skoleslag over

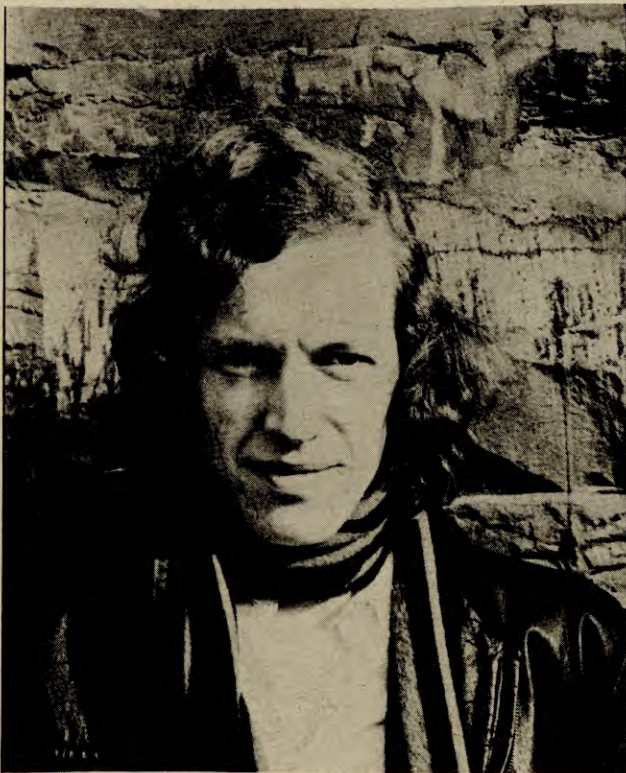
hele landet samlet. Da de var ferdige med arbeidet, hadde de opprettet en ny organisasjon i m-l-bevegelsen. Det første landsmøtet i Norges

Kommunistiske Studentforbund avsluttet en diskusjon som har gått i hele Rød Ungdom siden landsmøtet i fjor vår, om det var riktig å opprette en egen studentorganisasjon. Gjennom grundige diskusjoner kom vi fram til at det for å styrke arbeidet blant studentene var absolutt nødvendig å danne et eget studentforbund.

politikk kan utvikle studentkampen, og at de ulike høyre- og »venstre»-opportunistiske gruppene ikke kan lede an i kampen, fordi deres linje vil føre studentbevegelsen i grøfta. På den måten demonstrerte landsmøtet samtidig at opportunistenes prat om splittelse i m-l-bevegelsen ikke er annet enn ramling med tomtønner. Alle viktige vedtak på landsmøtet var enstemmige.

Stiftelseslandsmøtet løste 4 store oppgaver. Det diskuterte en beretning som summerer opp erfaringene fra studentbevegelsen og særlig de kommunistiske studentenes arbeid de siste åra. Det vedtok politisk plattform og vedtekter for den nye organisasjonen. Og det valgte til sist et sentralstyre som skal lede organisasjonen i den kommende tida.

Norges Kommunistiske Studentforbund er uten tvil den sterkeste studentorganisasjonen i landet. Det nye forbundet vil styrke arbeidet på de videregående lærestedene, og føre til at enda flere studenter blir med i m-l-bevegelsen. Derfor hilser både AKP (m-l) og Rød Ungdom organisasjonen velkommen.

Formannen i NKS – Bernt Holtmark –

NKS er allerede fra starten av et landsomfattende studentforbund, med avdelinger på nesten alle de høyere lærestedene.

Landsmøtet var prega av entusiastisk enighet om den marxist-leninistiske politikken. I flere vedtak slo det fast at bare kommunistisk

Solsjenitsyn, Bresnjev og opposisjonen i Sovjet

De borgerlige avisene i vesten slår Solsjenitsyn-saka stort opp, ikke fordi de er for demokrati og ytringsfrihet, men fordi de er mot sosialismen. Journalistene fra disse avisene henger rundt Solsjenitsyn hele dagen og har bare ett spørsmål på tunga: »Kjære Solsjenitsyn, si noe stygt om sosialismen, vær så snill! »

Forlagene setter alt maskineri i gang for å få ut bøker av Solsjenitsyn, og setter i gang produksjon av biografier om Solsjenitsyn. Arbeiderpartiforlaget »Tiden» slutter seg til og med til demonstrasjoner for å få solgt bøker.

Solsjenitsyn er motstander av både sosialismen og Bresnjev. Det Bresnjev og Solsjenitsyn er uenige om er hvordan kapitalismen gjenopprettes i Sovjet og hvem som skal dra fordel av det.

HVORFOR BLE SOLSJENITSYN UTVIST?

● Han ble ubehagelig for Bresnjev. Ikke først og fremst fordi han er mot Stalin, det er Bresnjev og. Men Bresnjev ønsker å bruke hetsen mot Stalin til å fremme egne formål.

● Ikke fordi Solsjenitsyn er mot sosialismen. Det er Bresnjev og. Sovjetlederne fullfører nå oppgaven de har satt seg, å gjeninnføre kapitalismen i Sovjet og etablere seg som en ny imperialistisk stor-

makt på lik linje med USA.

● Nei, Solsjenitsyn ble utvist fordi han truet Bresnjevs enerett på å gjeninnføre kapitalismen i Sovjet på sin måte.

HVEM ER UNDERTRYKT I SOVJET?

Mao Tsetung har sagt om dagens Sovjet: »Sovjetunionen er i dag underlagt borgerskapets diktatur, et storborgerskapets diktatur, et diktatur av den tyske fascistiske typen, et diktatur av Hitler-typen.»

● Er det bare intellektuelle

kampanjen mot Lin Piao og Konfutse

»Å kjempe betyr å gå framover. Å ikke kjempe er det samme som tilbakeskritt, sammenbrudd, revisjonisme . . . Det vitale spørsmålet er om vi skal foreta kritikk eller ikke. Hvis vi er innstilt på å kritisere, vil en bli i stand til å frigjøre sitt sinn og legge av seg alle fetisjer og all overtro, og en vil presse på framover, tross vanskeligheter.»

(Folkets Dagblad, Peking 2.februar)

Klassekampen fortsetter under sosialismen. I hele Kina utvikles nå kampanjen for å kritisere Lin Piao og Konfucius til en massebevegelse. Diskusjonene pågår for fullt på skoler og universiteter, på fabrikker og i bondekollektiver. Resultatene av diskusjonene oppsummeres daglig på

veggaviser, gjennom avisinnlegg, pamfletter og bøker.

Korrespondenter for borgerlige aviser i vesten skjønner lite eller ingenting. Kritisere Konfucius, en filosof som døde for 2500 år siden? Mobilisere millioner av kinesere for å kritisere Lin Piao?

Avisene fabler om personlig maktkamp i partiet, om at det kinesiske samfunnet er i oppløsning.

KONFUCIUS

Konfucius var en filosof som levde i Kina for ca. 2500 år siden. Hans reaksjonære filosofi har hatt så stor innflytelse i det kinesiske samfunnet helt opp til nyere tid at den kanskje kan sammenliknes med religionens stilling i Europa eller India.

LIN PIAO

Lin Piao var overste leder for den kinesiske hæren da han i 1971 ble avslørt som en forræder. Han hadde planlagt å gjøre statskupp da han ble avslørt og stakk i et fly for å

reise til Sovjet. Flyet styrtet i Folkerepublikken Mongolia og Lin Piao ble drept i crashet.

SAMME IDEOLOGI

Noen eksempler: Konfucius sier: »Eliten er født intelligent, og de lave er født uvitende, dette kan ikke endres.» Lin Piao sier: »Det eneste massene er i stand til å tenke på er olje, salt, saus, eddik og brensel.» Konfucius mente at de som arbeidet med sine hjerner skulle styre over de som utførte kroppsarbeid. Lin Piao kritiserte linja om at intellektuelle og funksjonærer skulle ut i fysisk arbeid. Dette viktige prinsippet som er satt opp for å hindre at funksjonærene og de intellektuelle

som Solsjenitsyn som er undertrykt av dette diktaturet? Nei, det er først og fremst den vanlige arbeider og bonde i Sovjet som kues.

● Arbeideren og bonden er fratatt makta og styringa over Sovjet-samfunnet. I stedet sitter nå en gjeng byråkrater med styre og stell. Og Bresnjev leder ikke bare an i undretrykkelsen av sitt eget folk. På imperialistisk vis holder Sovjetmakta en klam hånd over folkene i hele Øst-Europa, invaderer Tsjekkoslovakia og slår ned opprør i Polen, marsjerer opp soldater langs den kinesiske grensa, og stopper all hjelp til det sosialistiske Albania. S.G. Gorsjkov, øverstkommanderende for den russiske marine sier: »Sovjetflåtens skip vil seile... overalt hvor det er nødvendig av hensyn til vårt lands sikkerhetsinteresser». Hvor er disse »sikkerhetsinteressene»?

● Jo, i Middelhavet, Midt-Østen, India osv. osv. Denne lederen for sovjetflåten har akkurat det samme slagordet som vi kan se på brosjyrer som blir delt ut når det er flåtebesøk fra USA i Norge.

● Det finnes en opposisjon i Øst-Europa som det aldri står noe om i vestlige aviser. Og hvorfor det? Fordi denne opposisjonen har satt seg som mål å gjenopprette proletariatets diktatur i Sovjet.

● Denne opposisjonen arbeider under langt hardere vilkår enn Solsjenitsyn noen gang har gjort. De blir ikke utvist av landet. KGB., det hemmelige politi i Sovjet, utryddet i 1967 et stort underjordisk nett av en organisasjon som hadde som mål å styrte regimet med våpenmakt.

● I 1970 ble de store arbeid-eroppstandene i Polen slått ned. Disse oppstandene ble ledet av et nytt kommunistisk parti i Polen som arbeider illegalt for å gjenopprette sosialismen. I 1967 ble det spredd et »program for Sovjetunionens revolusjonære kommunister (bolsjevikene)» i Sovjet.

● Det er denne opposisjonen som representerer framtida for folkene i Øst-Europa, det er denne opposisjonen som er i ferd med å vinne oppslutning for gjenreising av

Solsjenitsyn og Aase Lioness

proletariatets diktatur.

● Nå agerer Solsjenitsyn »helt» i ytringsfrihetens og åndsfrihetens navn.

● De virkelige heltene er de

arbeiderne, bøndene og intellektuelle i Sovjet som organiserer kampen for sosialismen, og det er disse som kommer til å seire. ●●●

skal fjerne seg fra det arbeidende folket, mente Lin Piao var »tilslørt form for arbeidsløshet» og »tilslørt form for

Dette viser at kritikken av Konfucius er en viktig del av kritikken mot Lin Piao. Ikke nok med at Lin Piao forfektet

også folk direkte til å studere og følge Konfucius' filosofi.

Lin Piaos politiske linje var ei linje som gikk inn for tilnærming til Sovjet, for at det kinesiske samfunnet skulle følge sovjetrevisjonistenes monster. Lin Piaos politiske linje ville ført Kina inn på Sovjets vei, tilbake til kapitalismen, hvis den ikke hadde blitt knust.

Derfor er denne kampanjen i Kina så viktig.

REVISJONISME ELLER KOMMUNISME?

Sosialismens seier er ikke sikra sjøl om borgerskapet er fratatt sin politiske makt og proletariatets diktatur er oppretta. Rester av det gamle samfunnet vil henge igjen i folks tenkning, og det vil finnes folk som kjemper for å gjeninnføre kapitalismen. Noen kjemper åpent for dette, andre fordekt og til og med innafør det kommunistiske partiet.

Borgerlige kommentatorer og politikere sier at kampanjen mot Konfucius og Lin Piao er tegn på oppløsning og personlig maktkamp. De smur saken fullstendig på hue. Kampanjen er uttrykk for en fantastisk styrke, millionmassenes kamp for å renske ut det gamle og feilaktige og for å styrke sosialismens stilling i Kina.

Denne kampanjen ledes av Kinas Kommunistiske Parti. I Sovjet er lederne livredde for slike massediskusjoner. Kampanjen har nemlig ett hovedmal: Å styrke proletariatets diktatur, å befeste sosialismens seier i Kina.

Arbeidere på et trykkeri i Peking kritiserer Lin Piao

reform gjennom tvangs- de samme tankene som Kon- arbeid», fucius, men han oppfordret

Lær av Katta- streiken!

Da vaktmesteren ved Oslo Katedralskole åpnet skolens postkasse onsdag 6. februar, fant han en grå konvolutt der. Denne konvolutten inneholdt et såkalt rundskriv, F-11/74, fra Kirke- og Undervisningsdepartementet (KUD), et skriv som datert 10/1. hadde brukt 28 dager de 650 meterene fra regjeringsbygget til Ullevålsveien 31.

Dette rundskrivet kunn- gjorde at:

»For reformklasser på 2. og 3. trinn i skoleåret 1974 – 75 og 3. trinn i skoleåret 1975 – 76 skal følgende ordning legges til grunn:

Undervisningstimer pr. uke:
2. klasse: 30 timer.
3. klasse: 31 timer eller 30 timer»

Neste dag da 1. klassene skulle velge timeordning for neste år, var skjemaene for alternativ 35-timers-uke kastet.

Elevorganisasjonsstyret

(EO) på skolen reagerte straks ved å spre løpesedler i det neste friminuttet:

»Vi oppfordrer til STREIK på ubestemt tid! !»

Dagen etter, på fredag, ble det innkalt til et åpent basisgruppemøte, hvor det ble diskutert det politiske innholdet og strategien mot dette framstøtet fra KUD. Det var klart at dette var et juridisk brudd på stortingsvedtaket fra 1973, som sa at elever på reformgymnas skal få fortsette denne ordninga ut.

Samme dag ble en arbeidsplan lagt opp:

Mandag 11.: Klasse- diskusjoner, kontaktmøte med lærerne.

Tirsdag 12.: Allmannamøte

Sentralt var NGS i ferd med å kontakte alle reformgymnasene. I en pressemelding tok NGS kraftig avstand fra rundskrivets innhold. Søndag 10. var det klart for reformgymnas-

konferanser rundt i hele landet.

Tidlig lørdag morgen var EO samlet til møte, og da styret gikk hjem utpå ettermiddagen, hadde de satt seg inn i det politiske innholdet og laget en plan for kampen. Målet med arbeidet var nå streik fra onsdag 13. med krav om at skrevet ble trukket tilbake og at 35-timersuka og reformgymnasene måtte opprettholdes. Elevene måtte sjøl ta hånd om undervisninga. Mobilisering blant studenter for å skaffe lærerkrefter ble satt i gang, og en dro opp i Studentersamfundet for å holde appell samme kveld.

For å få konsolidert aktivistene på skolen, ble 20 stykker innkalt til Østlandskonferansen neste dag, søndag.

Her ble det enighet om streik fra onsdag av, og fra det ekstraordinære sentralutvalgsmøte i NGS, mandag 11., ble det kjørt ut

streikevarsel til skoler og presse.

Samme dag ble elevmassene satt inn i saka gjennom klassediskusjon. En oppsummering fra klassene viste at stemninga for streik var stor. Noen entusiastiske klasser hadde alt begynt å legge opp fagplan for streikedagene. Derfor ble det leid lokaler i Folkets Hus og Samfunnshuset til onsdag slik at skolen kunne være geografisk samlet på den eventuelle første streikedagen.

På møtet med lærerne ble det klart at de ikke ville gå til sympatiaksjoner.

Denne dagen vedtok de første skolene i landet streik og lektorlaget erklærte seg enig i NGS' krav.

For Kattas vedkommende kom første reaksjon fra skolebyråkratene tirsdag, da rektor innkalte elevene i timen for A-møtet, hvor han la fram sitt bidrag til kommunist-hetsen. »Dette minner meg sterkt om

marxist-leninistisk strategi.»

A-møtet ga inntrykk av en enda fastere holdning til aksjon. Bare noen få hadde forandret standpunkt etter dette utkjøret.

Etter møtet kunne EO sende ut denne pressemeldinga: »Elevene ved Oslo Katedralskole vedtok med overveldende flertall tirsdag 12/2. å gå til streik fra onsdag 13/2. mot innføringa av 30-timers-uke på reformgymnasene.»

EO-styret hadde inntil nå fungert som ledelse. En gruppe på 8 personer ble ned-satt som forslag til streikeledelse. Denne inneholdt ansvarlig for økonomi, pressedekning, undervisning og aktivistgruppe.

Det faglige utvalget begynte å samordne fagplanene, som ble utarbeidet i hver klasse etter vedtaket, med de «lærerne» som hadde meldt seg. Da kvelden var omme var også 8 000 løpe-

sedler klar til spredning.

Samme kveld prøvde KUD ved en pressemelding å så forvirring og tåkelegge skrevet. Bjart. Gjerde uttalte: »Rundskriv? Nei, dette er ukjent for meg, gitt!«

Utsillet ble raskt avslørt og NGS sendte ut en «mot-melding» neste morgen.

Velkommen til streike-skolen! En transparent-kledd Lille sal i Folkets Hus samlet ca. 300 til A-møte onsdag morgen. Her ble bl.a. streikeledelsen offisielt valgt og det ble vedtatt en resolusjon til KUD. En stensil om planene framover ble delt ut:

Torsdag 14. : Organisert undervisning private steder. Demonstrasjon. Streikemøte med kultur om kvelden.

Fredag 15. : Organisert undervisning private steder. Avsluttende A-møte for vinterferien.

Seinere på dagen ble aktivister sendt rundt på gymnasene i Oslo med løpe-

sedler.

Torsdag 13/2 — 2. steikedag. Ca. 4 500 gymnasiaster var i streik. Sympatierklæringer fra vanlige gymnas begynte å komme inn.

Demonstrasjonstoget samlet ca. 450, og avsluttet med appeller utenfor regjeringsbygget og overlevering av resolusjon.

Streikemøtet på kvelden bød på ferske nyheter. Et nytt rundskriv fra departementet som ble varslet, var blitt sendt ut og saka ville mulig få en avklaring neste morgen.

Fredag morgen ble rektorbrevet gransket på et ekstraordinært møte i NGS. Innholdet var grunnlaget for at NGS vedtok å trappe ned aksjonen. KUD ga løfte om at de som går i reformgymnas skulle få fortsette samme ordning perioden ut.

Dette ble elevene på Katta

informert om, men A-møtet fattet likevel vedtak om å ikke avblåse streiken før etter ferien.

Her ble også streiken oppsummert.

Rundskriv F-11/74 var i praksis trukket tilbake. Elevene hadde vunnet en foreløpig seier. Streiken på reformgymnasene har løftet elevkampen opp på et nivå vi ikke ville drømt om år tilbake. Mye står igjen. Skolens framtid blir beseglet med vedtaket om Det Nye Gymnaset til våren.

Om ikke en samlet elevmasse klarer å avverge hele loven eller deler av den, vil det være 30-timers-uka for 1. klassene på reformgymnasene til høsten og det samme uketime-tall for de ordinære gymnasene når lover trer i kraft for disse.

hva er progressiv musikk

?

Det har foregått, og foregår stadig en debatt om hva som er »bra» og progressiv musikk, og hva som er dårlig. Dette er en viktig debatt både fordi musikken opptar så mye tid hos all ungdom, og fordi vi gjennom musikken blir utsatt for en sterk påvirkning. Musikerne blir kjørt fram som stjerner, og alle mulige slags »gimmicks» som sminke, sadisme osv. blir brukt for å tjene penger.

For å prøve å sette fart i debatten, har RG snakket med Tor Marcussen og Ander Johansson, musikk anmeldere i Dagbladet (TEMAJ) om hva

de mener om musikk, og hvilke kriterier de legger til grunn for sine plateanmeldelser.

RG: Hva er egentlig progressiv musikk?

TEMAJ: Vi tror at en må analysere musikken på samme måte som en gjør med samfunnet, og finne fram til motsetningene. I musikken finner vi hovedmotsetningen mellom den helkommersiell musikk på den ene siden, med all musikk som er produsert som en vare for å selge. Eksempler på dette er den musikken som strømmer gjennom supermarkedene, og de gruppene

Tor Marcussen

som når de får en hit, etterpå lager nøyaktig maken for å tjene penger. Til høyresida i motsetningen hører også plater med reaksjonære tekster, sann som »Eviva Espana». I motsetning til denne til den andre sida i motsetningen hører omtrent all annen musikk.

RG: Forenkler dere ikke litt for mye nå? På denne måten blir jo en masse musikk som bare virker slovende, progressiv!

TEMAJ: Det stemmer, men det dere snakker om nå, tror vi er underordnede motsetninger. Når en skal analysere musikk må en først godta at det finnes forskjellige former av den, og at all musikk har to sider. Men i hovedsak tror vi at all musikk som står imot plateselskapenes syn på musikk som økonomi er bra, selv om den ikke har direkte politisk innhold.

RG: Så dere mener at f.eks. »vanskelig» jazz fungerer på en bra måte?

TEMAJ: Når en ser på jazz, og for den saks skyld på en rekke andre musikkformer, må vi huske at det er en type

musikk som faktisk er undertrykt. Fordi de ikke selger så mange eksemplarer av hver plate, er de færreste plateselskaper villige til å støtte dem. Dessuten mener vi at det er tull å si at jazz må radikaliseres, og at musikerne for enhver pris må markere seg politisk gjennom musikken sin. Det viktigste er at musikken fungerer, og at de distanserer seg fra høyresida i motsetningen. Selvfølgelig er det fint om de kaller låtene sine for Chile osv. men det forandrer jo egentlig ikke på innholdet i musikken deres.

RG: Det viktigste er altså at en bryter ned makta til de store platemonopolene?

TEMAJ: Ja. Disse behersker faktisk musikken i dag. De ser på musikk som en måte å tjene penger på, og driver en utstrakt kulturimperialisme. Det vil si at de undertrykker nasjonale særtrekk og ensretter musikken slik at den skal bli lettere å produsere for verdensmarkedet. Det er også disse sammen med aviser og radio/TV som tjener på å skape stjerner og idol-

Anders Johansson

dyrkelse.

RG: Hvordan kan en så bryte ned platemonopolenes innflytelse?

TEMAJ: For det første kan en danne uavhengige, nasjonale plateselskaper slik som Mai, MNW og Silence. Dessuten bør en styrke og utvikle de nasjonale særtrekkene i musikken. Eksempler på dette er Jan Garbarek innen jazzen, Kebnekaise innenfor rockmusikken og Vømmøl spelemannslag i folke-musikken. Ikke mindre viktig er det å skrive tekster som skildrer virkeligheten og/eller fungerer aktiviserende i den folkelige kampen. I tillegg til dette må en arbeide for å styrke amatør-musikken. Når det gjelder den «vanskelige» musikken, tror vi at også den har sin berettigelse. Men for at den skal fungere må musikerne forklare mye bedre hva de vil med musikken sin enn tilfellet er i dag. Vanskelig musikk med positive sider er ikke en sak for eksperter, men den må bringes ut og diskuteres.

bob dylan

Bob Dylans siste LP, Planet Waves, er sikkert litt av en godbit for alle »Dylanfor-skere», som etter hvert har blitt eksperter i å tolke og finner dobbeltmeninger i alt »mesteren» sier. Dermed er det ikke sagt at vi vanlige dødelige ikke kan lytte til den med utbytte. Den krever, som de fleste Dylanplatene at en hører den flere ganger før den sitter, men da finner en til gjengjeld en masse fine detaljer og en solid gjennomført LP.

Det er Bob Dylans gamle gruppe, Band, som er med på plata. Uten å dominere legger de hele tida et solid, harmonisk grunnlag for Dylans hese sang og munns spill. Spesielt må en nevne Robbie Robertsons gitarspill på »Going, going, gone».

Jeg synes ikke at »Planet Waves» inneholder noe spesielt nytt slik som mange har hevdet. En finner trekk fra de

fleste av platene hans, en kan finne likhetspunkter med både »Highway 61 Revisited» og »Nashville Skyline». Sangen er kanskje mer disiplinert enn på de første platene, men den er mer intensiv og engasjert enn den har vært på lenge.

Bob Dylan står fremdeles som symbol på en epoke, som protestsangeren som lagde »With God on our side». Slike tekster finner en ikke på »Planet Waves». Tvert imot sier han at han aldri har ønsket å forandre verden eller blåse til angrep. Dylan har forandret seg i takt med millionene han har tjent, og »Georg Jackson» var bare et blaff tilbake til gamle dager. Men selv om han har lagt det sosiale engasjement til side for mer eller mindre personlige kjærlighetssanger og stemningsbilder, lager han fremdeles musikk som det er verdt å lytte til.

Asylum Records 7E 1003

MORGAN KANE

Morgan Kane er blitt litt av en legende, også blant revolusjonære. Hver gang vi skal ramse opp alt det soppelet som borgerskapet dynger oss ned i, kommer vi med Det Nye, pornobladene, Supermann og Morgan Kane... Greit det, Morgan Kane er reaksjonær. Bare hans krav til kvinnene (»At lårene hennes møtes hele veien») er godt nok bevis på det. Kvinnene — de skal brukes og kastes. Dette stemmer godt overens med borgerskapets ideologi: »Kvinnene skal få lov til å arbeide når vi trenger dem.»

I det siste har forresten Louis Masterson spedd på med en god del »progressive» ting. I siste boka er det en forfatter som sier at U.S.

Marshal Morgan Kane rett og slett ble misbrukt i statens og storkapitalens interesse. Det er jo riktig, men jeg tror nettopp slike ting er et forsøk på å dekke over det reaksjonære som fremdeles er det viktigste i boka.

Men det må være en grunn til at så mange leser disse bøkene. Vi trenger noe å kople av med etter en lang arbeidsdag eller skoledag. Kane kan være bra å ha. Mange progressive leser Kane, og også de som kommer til å bli medlem av masseorganisasjonen Rød Ungdom i framtida. Dette her viser at det er et stort behov for spennende progressive underholdningsromaner. Bøker som er minst like spennende som Kane,

men som ikke formidler borgerskapets ideologi. De norske progressive forfatterne er for daue. Og det finnes jo så og si ikke progressiv ungdomslitteratur. Det trenger vi!

Heldigvis fins det ei bok på norsk som kan anbefales, den er minst like spennende som Kane. Og jeg kan love at du kommer i ordentlig kamp-humor når du leser den. Boka er riktignok på 400 sider, men lettlest, sjøl måtte jeg skulke skolen en dag for å få lest den ut. Den handler om tida for, under og etter den russiske revolusjon. Bra bok. Heter »Hvordan stålet ble

herdet» og er skrevet av en som heter Ostrovskij. Håper Oktober har flere igjen, slik at du kan skaffe deg den.

Håper dette kan bli begynnelsen på en bra diskusjon i RG om ungdomslitteraturen. At folk skriver om hva de mener om Kane f.eks. eller kommer med tips om bra litteratur på norsk. Spesielt viktig er det at jentene tar en titt på Kane. Dessuten bør jo folk sende inn eksempler på råttne ting fra tegneserier, bøker, blader osv..

ANTON

lønnsoppgjøret — styrkeprøve mellom klassene

» **STILL RIMELIGE KRAV** », sier Aspengren i LO-ledelsen og Selvig i Norsk Arbeidsgiverforening hver gang det er lønnsoppgjør.

Så setter forhandlingene mellom NAF og LO i gang, og de blir enige om en

» Rimelig fordeling av samfunnets goder. »

Eksempler på denne fordelinga er 7,5 %-kravet som jern & metall har stilt i år, og indeksoppgjøret i fjor som ga mindre enn halvparten igjen for den prisstigninga som hadde vært i perioden.

MEN :

– Er det ikke sånn at:

Reallønna bare har gått nedover for norske arbeidsfolk siden 1968/69 ?

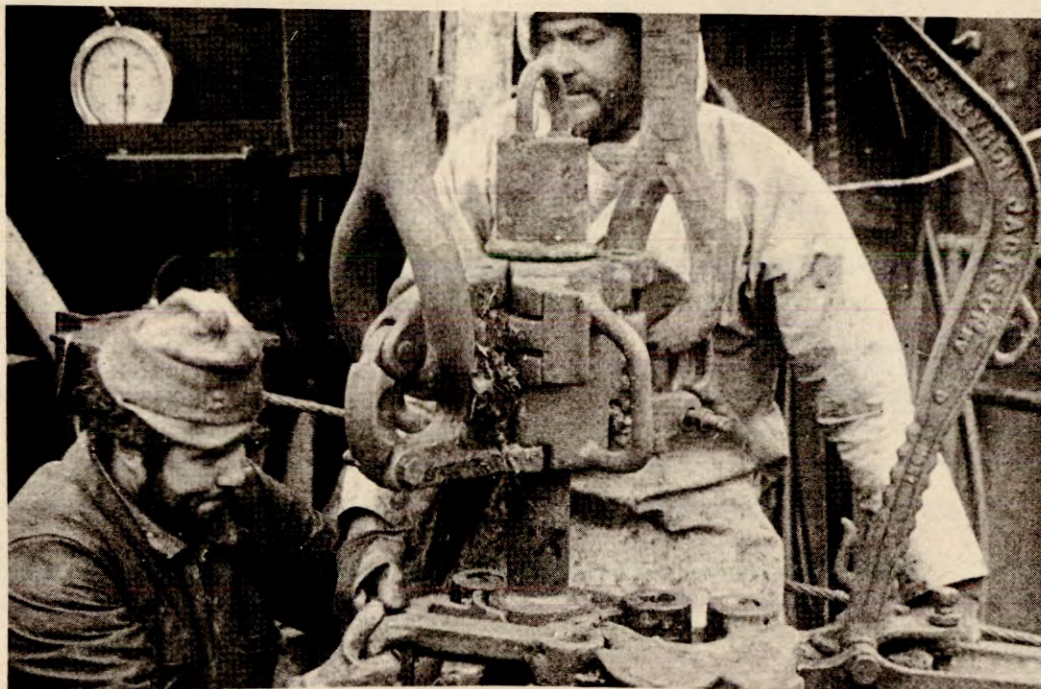
Det har vært ei prisstigning på over 7 % det siste året ?

Den totale produksjonen i Norge stiger for hvert år som går ?

Også produksjonen for hver arbeider stiger hvert år ?

Kapitalistene hvert år kan rapportere om større og større overskudd ?

Det såkalte Aukrust-utvalget har beregna prisstigninga på vanlige forbruksvarer til å bli opptil 13-14 % i år ?

Alt dette setter 7,5 %-kravet til jern & metall i et merkelig lys. Minstekravet må være at reallønna ikke går ned i perioden og at den nedgangen som har vært de siste åra blir retta opp igjen.

Ved dette lønnsoppgjøret betyr det et krav på minst 20 %.

Men hva er egentlig et lønnsoppgjør ? Jo, det er en kamp mellom arbeidsfolk og kapitalister om fordelinga av de verdiene som arbeidsfolk aleine har skapt !

Styrkeforholdet mellom klassene avgjør hvordan fordelinga skal bli.

Det finnes ikke noen grense oppover for hvor høye krav arbeidsfolk skal stille til lønnsoppgjøret.

Det er arbeidsfolk som har produsert alle de verdiene det forhandles om.

Kapitalistene lever bare på andres arbeid, og har egentlig ingenting fortjent. Den eneste rett-

ferdige parolen arbeidsfolk kan stille er: » Vi vil ha så mye vi kan, for egentlig er alt vårt ! »

lærling budgutt

Torill Brekke jobber på Forenede Trykkerier i Oslo og er lærling.

– Fagforeninga vår (Litograf- og kjemigraf-) har for første gang stilt skikkelige krav for lønnsoppgjøret. Disse krava ble også godkjent av Grafisk forbund. Dette kravet har vi fått gjennom fordi lærlingene er godt organisert og med i YLI. Hvis kravet går gjennom i forhandlingene vil det gi ca. 70 % lønnsøkning for lærlingene.

– Jeg tror også en del andre forbund nå har stilt krav for lærlingene. Det virker som om forbunda nå har åpna øya litt for lærlingspørsmålet.

budgutt

Harry Rullut er 17 år og jobber som budgutt på Dagbladet. Han er fra Ringebu og pendler. Hjemreiser blir det forresten ikke så mye av, hver tur koster 120 kroner.

– Lønna gir ikke mye å rutte med, det blir mye å sitte på hybelen.

Lønna på Dagbladet er ca. 1600 i måneden. I tillegg har jeg jobb om kvelden en uke i måneden.

– Lønnsoppgjøret veit jeg ikke så mye om ennå, for jeg har nettopp begynt å jobbe. Det er ikke så innvikla som det kan se ut til i første omgang, men det er noe som jeg ikke ikke har vært borti før. Hvis vi hadde diskutert det på ungdomsskolen ville det vært lettere å forstå når vi kommer ut i arbeid.

– Det aller minste lønnsoppgjøret i alle fall må gi, er dekning for den svære prisstigninga som har vært. Men 1600 i lønn, 250 til hybel og 480 kroner hvis jeg skulle reist hjem hver helg, holder ikke penga i det hele tatt.

– Vanligvis før kom ikke disse krava inn under lønnsoppgjøret. Lærlingeforhandlingene har gått på sida av andre forhandlinger. De har blitt tatt lettvt, vi har fått en slump penger for at vi ikke skal bli for sure, men stort sett ikke noe mer enn det.

– Lærlingene fikk også mye mindre ved forrige indeksoppgjør, ennå det var et oppgjør som liksom skulle gi kompensasjon for ei prisstigning som rammer

lærlinger like mye som andre arbeidsfolk.

– Grafisk forbund vil også ha kontroll over antall lærlinger som går inn, for å sikre at lærlingene får jobb etter utdannelsen. Dette er stikk i strid med Norsk Arbeidsgiverforenings krav. De ønsker overproduksjon av folk for å presse lønna ned. Det er bare noen måneder siden at lærlinger på Aftenposten bare fikk beskjed om å gå på dagen.

– Dette er de to viktigste tinga for oss, sier Torill Brekke.

GÅ UT I MILITÆRET

● Røde Garde har slått av en prat med Stein Larsen. Han er 19 år og avtjener verneplikta si i Garden. Stein er soldattillitsmann og dessuten medlem av sentralstyret i Rød Ungdom.

● Røde Garde: De reaksjonære hevder at marxist-leninistene går inn i Forsvaret for å sabotere det. Er dette riktig?

● S.L.: Det har aldri vært vår linje å ødelegge eller skade verken personer eller militært materiell. Begrunnelsen for å gå inn er at vi vil arbeide for å forhindre eller i det minste begrense det borgerlige militærapparatets muligheter til å bli brukt mot folket i en skjerpa situasjon.

● R.G.: På hvilken måte

arbeider dere så »på moen»?

● S.L.: Blant soldatene arbeider vi for å gjøre våre medsoldater oppmerksom på at det borgerlige militærapparatet kan bli brukt mot folket – at det representerer en trusel mot oss. Derneft at soldatene har felles interesser med arbeiderklassen, og derfor må stå sammen. Nord-Norge-konferansen for tillitsmenn i Forsvaret i fjor vinter hadde et vedtak om at norske soldater ikke måtte brukes mot folket. (Mye av befalet gikk fra møtet i protest mot denne resolusjonen). Under Austadstreiken i Tromsø i 1972 kom soldatene på Setermoen med uttalelser om at de ikke ville la seg bruke som streikebrytere. Alt dette viser

at bevisstheten om det norske Forsvarets klassekarakter har kommet opp på et høyt nivå blant soldatene.

Avsløringene av alle telexmeldingene hvor NATO øver seg mot folket har gjort det enda lettere for folk å skjønne vår oppfatning. Tusener av soldater støtter Narve Trædals handling. Tillitsmenn i Forsvaret har krevd at øvelser mot folket må forbys. Dette er en bra ting. Det betyr ikke at vi binder militærapparatet, men det skaper diskusjon blant folk. Dette vil vanskeliggjøre slike overgrep i praksis.

● R.G.: Hva med soldatenes kår i Forsvaret?

● S.L.: Selvsagt arbeider vi for å bedre soldatenes øko-

nomiske og sosiale kår. I dag taper norske unggutter økonomisk på å avtjene verneplikta si.

Vi jobber også for frihet til å drive med politisk arbeid innafor piggetråden; en rett andre lag av folket ser på som en selvfølge!

● R.G.: Noen mener at konsekvensen av at vi er klar over Forsvarets klassekarakter må være at en nekter å avtjene verneplikta?

● S.L.: Mange progressive nekter i dag på et pasifistisk grunnlag. Jeg mener en sanna holdning er gal. Konsekvensen er farlig. I offiserskretser »lekes» det med tanken om en verva hær. Det betyr at en går bort fra ordninga med en verneplikts-hær og i stedet lager en profesjonell gjeng med våpenelskere, lik den i Chile. En sanna hær er større og farligere for oss. Med en sanna innavl som det tross alt er i militæret, vil en fascistisk ideologi bli solid grunnfesta, både blant soldater og befalet. Det vil bli uhyggelig vanskelig å drive politisk arbeid i en slik hær. Ingen vil skjønne hva du prater om, hvis du sier at man må sette spørsmålstegn ved

SETT FORSVARSLEDELSEN PÅ TILTALEBENKEN!

Dom er falt i Trædalsaka. Narve fikk 60 dager betinget fengsel med 2 års prøvetid (dvs. at han slipper å sitte

i fengsel hvis han ikke gjør noe ulovlig i prøvetida). Dette er ingen spesielt streng straff, men det er viktig å legge merke til at aktors innstilling ble fulgt på alle punkter, bortsett fra at den på et par steder ble skjerpa ! (se et annet sted på sida).

Det er på det rene at dommen vil bli anka – Vi godtar ingen dom av Trædal ! Om dommen blir stående som den gjør, vil den få store juridiske konsekvenser. Siden dommen er den eneste av sitt slag i norsk rettshistorie, vil den i framtida bli lagt til grunn når dom skal felles i tilsvarende saker. Fortsatt kamp for å frifinne Trædal betyr derfor også en kamp for å sikre at det i fram-

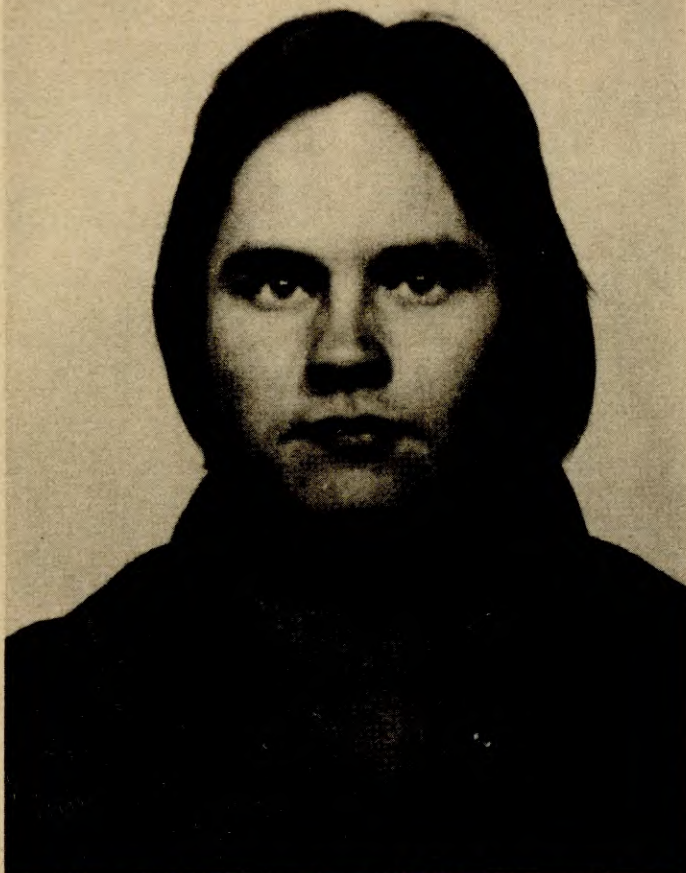

Trædal og forsvareren, Håkon Helle, Under rettssaka

tida ikke blir straffbart å offentliggjøre forsvarrets og regjeringas lovbrudd.

» I Norge har vi et demokratisk maktfordelingsprinsipp hvor den utøvende, den lovgivende og den dømmende makt ligger i forskjellige selvstendige organer ». Hvem har vel ikke lært dette ? Trædalsaka er et godt bevis på at dette er løgn og svada. Liksom tilfeldig kunne Brattelis jurister 14 dager før rettssaka opplyse at øvelsestelegrammene ikke var i strid med gjeldende instruks. Byretten i Bodø hadde dermed ikke noe valg – de måtte dømme Trædal hvis de ikke ville komme i strid med regjeringa. (Vi merker også den » tilfeldige » gallupen om folks oppfatninger av forsvar og offiserer kort tid før saka kom opp.)

Mens opinionen til støtte

Stein Larsen, rekrutt og medlem av Rød Ungdoms sentralstyre.

alle ordre man tar imot!

Jeg er enig med de som nekter militærtjenesten i at det er viktig å hindre blodsutgytelser. Nettopp derfor avtjener vi verneplikta vår. Vi arbeider politisk blant soldatene for å få dem til å nekte å la seg bruke mot folket, enten det gjelder et kupp eller en streikesituasjon.

Pasifistenes utgangspunkt er at de er mot vold. Dette er imidlertid de aller fleste enig i. Men poenget er at det finnes to former for vold, borgerskapets og arbeiderklassens vold. Akkurat som det finnes to former for kriger, rettferdige og urettferdige. Vi kan ta krigen i Indokina som eksempel: Det indokinesiske folket fører en rettferdig krig, mens USA-imperialismen fører en aggressiv og urettferdig krig. De fleste pasifister har tatt stilling til denne krigen og støtter frigjøringsfrontene. Vi mener det er på høy tid at de også tar stilling til det norske militærvesenet. Sjølsagt *mot borgerskapets vold!* Måten en gjør dette på, er å gå inn i Forsvaret og propagandere for fred og hindre at våpnene rettes mot folket. Dersom vi

skal hindre blod, må man ha soldatene på sin side. Dette klarer man overhode ikke i ei barnehage eller på et gamlehjem.

● R.G.: Du nevner barnehage; mange mener jo at en gjør et mer samfunnsnyttig arbeid ved å ta sivilarbeid?

● S.L.: Jeg synes dette smaker av veldedighet. I stedet for at staten skal bevilge folk skikkelige lønninger, jobber sivilarbeiderne for lusne 10–15 kroner dagen. Vi mener at det er mer »samfunnsnyttig» at man hindrer NATO-kupp a la Hellas.

for Narve Trædal ble større og større for hver dag som gikk, prøvde Forsvarets Overkommando (FO) systematisk å spre mistillit til støttebevegelsen. En av metodene de brukte var å blåse voldsomt opp » Klassekampens » oversettelsesfeil, og likedan Trædalkomiteens feilvurdering av øvelsens omfang. Uttrykket » Canto » som blei brukt i meldingene ble av Klassekampen oversatt til *kommunistiske anti-NATO-grupper*. Forsvarssjef Zeiner Gundersen rykker raskt ut og » avslører » Klassekampen.

Løgn ! – skriker FO – Canto har ikke noe med kommunister å gjøre – uttrykket omfatter NATO-motstander generelt ! Altså : Ei mye større gruppe enn vi først regna med er av forsvaret utpekt

som mulige landsforrædere. Tilsvarende da Trædalkomiteen hevda at øvelsene ikke ble avholdt bare i Norge, men også i Tyskland og Danmark, dvs. NATOs nordflanke. Forsvarsledelsen løper løpsk igjen – Øvelsene ble styrt fra NATOs sentrale hovedkvarter i Brussel og ble avholdt i alle medlemslanda !

For en gangs skyld var forsvarstoppens tale klar : NATO driver militære øvelser mot folket !

Dette viser at støttearbeidet for Trædal ikke kan nedtrappes men tvert i mot styrkes. Når retts-saka kommer opp på ny skal adskillig flere være klar over hva slags » forsvar » vi har i dette landet. Trædal skal frifinnes og forsvarsledelsen skal på tiltalebenken !

URO FOR HVEM?

Dommen slår som venta fast at Trædal ikke hadde » skjellig grunn » til å offentliggjøre telegrammene, men det er nesten for fantastisk at de samtidig beskylder ham for å jule (mened) ved å hevde at Trædal sjøl *visste* at han ikke hadde » skjellig grunn ». Som skjerpende omstendigheter er spesielt nevnt : Offentliggjørelsen har bidratt til å svekke det norske forsvarets troverdighet, og oversettelsesfeilen av begrepet Canto har skapt » uro og engstelse ».

Vi bare spør – for hvem ?

Dag Steinfeldt på talerstolen på NGS' landsmøte

RG har snakket med representanten fra Langhaugen gymnas, Dag Steinfeldt for å høre hva som skjedde på NGS' landsmøte.

Hvordan oppsummerte landsmøtet året som er gått?

Da debatten om beretninga skulle begynne tegnet det seg 87 folk på talerlista. Dette i seg sjøl viser hvor opptatt elevene var av å oppsummere året som er gått.

Det var stor enighet om at elevbevegelsen er i framgang. Kampen mot 30-timers uka har gitt delseirer, flere elever har aksjonert og vi har brukt en ny kampform – langvarig streik. Kritikken dreide seg om 4 ting:

Avblåsing av streiken 1. november, hemmeligholdelse av ny streikedato 20. november, ikke planmessig arbeid for å styrke organisasjonen og at Sentralutvalget ikke støttet de som likevel streiket 1. november.

Særlig dette siste var viktig for oss i Bergen og Hordaland. 14 av 17 gymnas streiket *uten* støtte fra ledelsen i sin egen organisasjon! Enten representanten eller observatøren fra alle de streikende skolene skrev under på en resolusjon som fordømte SUs handlemåte.

Hvordan gikk diskusjonen?

Bare 9 talere fikk ordet og det var fremdeles stor uenighet da diskusjonen ble av-

brutt. Sentralutvalget tok delvis sjølkritikk på noen punkter bl.a. en pressemelding 29/11 som sa at streikegrunnet (30-timers uka) var falt bort. Noen prøvde seg med kommunisthets og avviste absolutt all kritikk, men dette ble grundig tilbakevist.

Skuffet over at bare 46 ønsket endringer i flertallets rapport?

Ja, forsåvidt. Men jeg synes diskusjonen varsler noe nytt i NGS' historie. Aldri før har vi hatt en grundig diskusjon av hvor vi står i forhold til kampoppgavene. Før har det bare dreid seg om at brev kommer for seint ut osv. Nå er det virkelig en diskusjon på *grunnplanet*. Dette er et stort framskritt. NGS har bedre seg hvis ledelsen tar en åpen holdning til kritikk. 46 er et stort mindretall. SU vil nok tenke seg om 2 ganger for de avblåser en streik eller hemmeligholder ting for elevene en gang til!

Var kritikken bare destruktiv og negativ?

Nei, kritikken ble jo fremmet for å *styrke* NGS. Folk fra Sogndal la fram et konkret arbeidsprogram. Dette ble livlig diskutert og store deler av det ble vedtatt. Kamplinja ble klart slått fast: – 1/2 dags protestsrteik den dagen Stortinget tar opp lov om nytt gymnas. Går loven gjennom vil vi

Året som har gått har vært et viktig år for YLI. Organisasjonen har for alvor fått prøvd seg i kamp for yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesser. Organisasjonen er styrka både politisk og organisatorisk. Men mye står ennå igjen, særlig i organiseringa av lærlingene. YLIs landsmøte som ble avholdt i Sandefjord 22. – 24. februar diskuterte tre viktige saker foruten valg av nytt sentralstyre og beretning for siste års arbeid.

For det første: YLIs arbeid er i dag hemma av at det ikke finnes en fast stamme på det

enkelte lærested som fortsetter arbeidet år etter år. Yrkesskoleelevene går på skolen 1/2–1 år og går så ut i arbeid. Det er lærlingene som kan bli ryggraden i organisasjonen. De er på arbeidsplassen i opptil tre år, som lærlinger.

For at YLI skal kunne bli en sterk interesseorganisasjon må den ha et aktivt grunnplan. Elevrådene, som er grunnorganisasjonen i YLI, aktiviserer i dag alt for få folk på den enkelte skolen, og klarer dessuten ikke alltid å løse de oppgavene som skal til

sabotere den med alle midler.

- Linja om å lage et alternativt lovforslag ble klart avvist. Det er ikke vi som bestemmer om vi er i en defensiv eller offensiv posisjon. Vi må forsvare oss.
- Langvarige streiker mot 30-timers uka og gymnasloven fra midt i mars.

- Konferanse for nynorsk-elevne med valg av egen ledelse.

- Sentralutvalget skal gi Distriktsutvalg og basisgrupper konkrete planer og oppgaver.

Det er disse tingene vi må kaste oss ut i nå. Alt dette var det stor enhet om.

Men hva med de reaksjonære da?

Det var en skremmende stor gruppe reaksjonære. Likevel var de spake i debatten og måtte hele tida stemme for å *moderere* kampen. De kunne ikke stemme imot. Et godt eksempel er Libertas. Ingen turde fremme forslag for Libertas. Det kom i stedet 4 forslag mot. De reaksjonære måtte samle seg om det mest moderate: »beklagelse over Libertas». Det hardeste forslaget gikk gjennom. Når NGS gikk mot momsen var det trampklapp og Unge Høyre kunne bare såvidt pipe.

De prøvde seg med forslag om å fjerne sidemålsstilen og et såkalt »fleipeforslag» om guttekamp. Det ble hardt av-

Referat fra møte i SVUs skoleutvalg 20/2-74

Tilstede: Didrik, Catrine, Lars-Marius, Ragnar.

Dagsorden: 1. Valget på NGS-landsmøtet.

2. Andre saker i samband med landsmøtet
3. Rapport fra møtet i samordningsutvalget
4. Etterarbeid etter skolekonferansen
5. Eventuelt.

1. Valget på NGS-landsmøtet

Catrine orienterte om arbeidet i valgkomiteen. Innstillinga ko kommer til å gå ut på et SU bestående av to fra RU, 1 fra UH, 5 fra SVU og fire sentrumsfolk. SVU vil prioritere postene som formann, dagsverkleider og redaktør. Hvem vi kan stille som kandidater er enda ikke klart. Dette må være klart til først-kommende møte i skoleutvalget. Enighet om at en må legge vekt på å finne fram til jenter som kan kjøres opp som kandidater. AUF og UV har ytret ønske om plasser i SU. Det ble gitt uttrykk for noe skepsis m.h.t AUF - både generelt og overfor de kandidatene som til nå er foreskått.

vist.

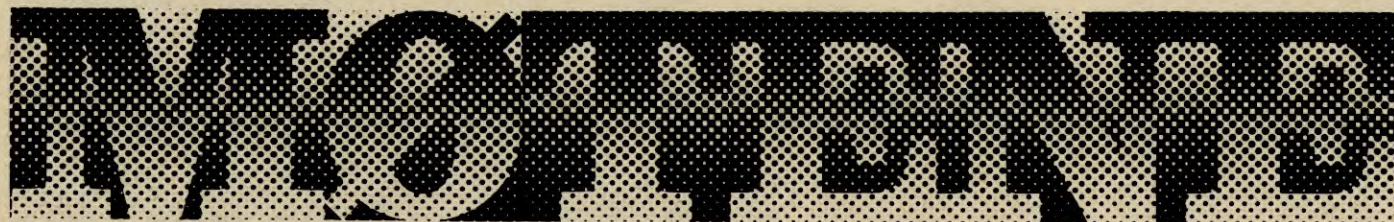
Dette kunne bare skje fordi venstresida sto enhetlig. Både SVU, Rød Ungdom og uavhengige viste vilje til å komme fram til fellesforslag. Hoved-

motsigelsen går mellom folk som står på kamplinja og de reaksjonære.

Men på Operasjon Dagsverk fikk venstresida et nederlag.

Ja, PRR forslaget ble nedstemt. Dermed har NGS ennå ikke gitt støtte til elevne i Vietnam. Dette er skammelig.

forts. neste side

for å gjøre YLI sterk. Landsmøtet besluttet at det skal arbeides for å opprette YLI-grupper på alle skolene, der alle, elevne skal ha anledning til å delta i diskusjoner og arbeid.

For det andre: Forholdet til LO: YLI har gjort flere henvendelser til LO sentralt for å opprette kontakt og for å få YLI anerkjent som yrkes-skoleelevnes og lærlingenes interesseorganisasjon. LO har avvist dette, kommet med pjatt om at hvis yrkes-skoleelevne vil ha noen innflytelse i LO så får de melde seg inn i AUF »fagbevegelsens

ungdomsorganisasjon». Representanten fra LO på landsmøtet ble stilt mot veggen, og måtte gå tilbake på dette. Han begynte i stedet å prate om at LO og YLI skulle »utveksle informasjon» men at dette hadde vært vanskelig gjort av YLIs språkbruk». Innholdslost prat som ble avvist av landsmøtet. Grunnorganisasjonene i LO derimot, og enkelte forbund, har stilt seg svært positive til samarbeid med YLI, og endel steder har representanter for lærlingene en plass i styret i den lokale fagforeninga.

For det tredje: Schonberg-

utvalget: Dette er en komite-innstilling som i korthet går ut på at yrkesopplæringa skal legges om, flere år på skolen, fagutdanninga mindre spesialisert, større »valgfrihet». Resultat: Sentralisering av skolene, valgfrihetene blir en bløff når staten ikke bevilger penger nok til å opprettholde flere linjer på hver skole, fagutdanninga legges opp slik at du ikke kan noe fag skikkelig, men »litt av hvert». Dette for at arbeidskrafta skal bli fleksibel, dvs. at du stadig kan flyttes på fra yrke til yrke etter omskolering, alt etter som hvor kapitalen trenger

arbeidskraft.

En resolusjon mot Schonbergkomiteens innstilling ble vedtatt mot tre stemmer.

Et entusiastisk landsmøte gjenvälgte Karleif Halvorsen som formann. Landsmøtet vedtok uttalelser bl.a. til støtte for streiken på Holmenkolbanen og til støtte for Narve Trædal.

Rød Ungdom

•nytt

nytt distriktstyre

● Helga 19.-20. januar vart det oppretta Distriktstyre for Raud Ungdom i Agder. Dette er ein stor siger for den marxist-leninistiske rørsla på Sørlandet. Opprettinga av Distriktstyre er eit resultat av den store framgangen Raud Ungdom har hatt den siste tida. Opprettinga av Distriktstyret vil styrke og auke denne framgangen, og styrke den folkelege kampen.

● Raud Ungdom er ein del av den revolusjonære rørsla i Noreg. Vårt langsiktige mål er å gjera Noreg til eit sosialistisk samfunn. I kampen for den sosialistiske revolusjonen vil vi samarbeide med andre politiske grupper og enkelt-personar. Mellom sosialistar er det ulik meining om korleis vi kan oppnå sosialismen i Noreg. Raud Ungdom går sterkt imot ideane om ein »fredeleg overgang til sosialismen». Vi meiner at hundrevis av dømer frå historia, seinast Chile og Hellas, har vist at berre ein væpna revolusjon kan gi oss eit sosialistisk samfunn.

I dag er Raud Ungdom sine viktigste arbeidsfelt gymnasiastar og yrkesskoleelevar, for å reise desse til kamp mot staten og monopolkapitalen si undertrykking. Men ved sidan av dette vil vi også styrke og gå i spissen for kampen til

andre delar av ungdommen. ● Mellom andre desse er med i det nye Distriktstyret for Raud Ungdom i Agder: Arne Sunde (form.), lærarskoleelev Kristiansand, Ellen Karin Enes, arbeider Kristiansand, Gunnar Molden, gymnasiast Arendal.

For Distriktstyret i Raud Ungdom

Arne Sunde (sign)

ny studie- sirkel

Rød Ungdom har utarbeida ett nytt studieopplegg som er ment som en videregående studiesirkel for folk som har gått gjennom den første sirkelen: »Hva vil Rød Ungdom?».

Den nye sirkelen inneholder materiale til 8 studiemøter, pluss henvisninger til tilleggs litteratur. Følgende emner blir tatt opp:

- Klassestandpunkt
- Masselinje
- Dialektikk
- Historisk materialisme
- Staten
- Enhetsfronten
- Demokratisk sentralisme
- Partiet

forts. fra forrige side

Hvordan ble det nye Sentralutvalget?

Det er i grunnen forarbeidet til valget som ble mest interessant. En representant offentliggjorde et referat (gjengitt i RG). Salen reagerte voldsomt og han fikk forlenget taletid for å redegjøre skikkelig. Representantene ville til bunns i saka. Faktum er jo at personer i et valgt organ i NGS (valgkomiteen) utnytter organisasjonen på et partissjåvinistisk grunnlag. Her sitter SVUs skoleutvalg og fordeler plasser i det nye Sentralutvalget mellom de politiske ungdomsorganisasjonene bak ryggen på elevene. Og dette før man i

landet, folk som har ledet streiker, blitt nominert fra skolen sin og gjort en god innsats på Landsmøtet. I stedet blir det en sammenrasking av tilfeldige personer fra politiske ungdomsorganisasjoner.

At dette virkelig ble tilfellet kan vises ved at flere virkelig dyktige folk ble forbigått. Et eksempel er Morten Løvteit fra Oslo. Han ledet 3-dagers streik på Katta, og gjorde et meget godt arbeid på landsmøtet.

Spørsmålet er: Hva slags ledelse trenger vi? En kampledelse eller en prateklubb. Hvilken tillit kan vi ha til en ledelse som er et resultat av kjøp og salg og ikke en rell

Ivar Offerdal, Sogndal, tok opp skrivet fra SVU på landsmøtet.

det hele tatt har sett på *personene*! Dette kaller jeg hestehandel over en lav sko. Dessuten er det brudd på vedtak i Landsstyret som sier at de mest drivende og kampdyktige skal bli innstilt og at partipolitisk fordeling skulle komme i *annen rekke*.

Jeg reagerer sterkt på at SVU, som ønsker å gjøre NGS til en sterk kamporganisasjon, driver et slikt borgerlig spill når det gjelder valg av ledelse som *ikke* består av de 12 dyktigste gymnasiastene i

nominering fra skolene.

Jeg vil oppfordre folk til å diskutere denne saka. Til SVU: Hvilke prinsipper mener dere en valgkomite skal følge? Var politikken i år riktig? Ta sjølkritikk og slutt med borgerlig hestehandel!

RED: SVU inviteres til å fortsette denne diskusjonen i neste nummer.

revisjonisme og idrett

LAHTI

Han skulle i mål, men registrerte det ikke selv da han ble båret over målstreken. I bevisstløs tilstand ble han anbrakt i ambulansen og med ulende sirener brakt til sykehuset.

Russeren Fedor Simasjev spilte hovedrollen i dramaet i Lahti i går formiddag. I en av skisportens mest vanvittige handlinger.

De siste 700 meter fram til mål brukte han 14 minutter. Gikk fullstendig i ørske, med bøyd hode og et glassaktig blikk. Kroppen lystret ikke. Selv visste han vel heller ikke hva han gjorde. Langt mindre de panikkgrepne russiske lederne.

Den siste harde moten før mål var cirka 100 meter lang. Her falt Simasjev 10 ganger. Vel på toppen reiste han seg opp, men falt umiddelbart pladask forover.

Resten av veien krabbet han mot mål. Like før den siste utforkjøringen, også den på vel 100 meter, brakk han den ene skia. Den andre ble også ødelagt.

Han sjanglet sidelengs med en ski nedover bakken før de russiske lederne møtte ham med en ny ski. Det gikk likevel ikke bedre. Han bare falt de par siste hundre meterne, ble holdt delvis oppe av sine ledere og ble båret over mål. Lagt rett opp på en bære og fraktet bort. Bevisstløs.

Et skremmende eksempel på hva en toppidrettsmann kan bli drevet til. Den sunne fornuft tilsa at lederne skulle tatt ham ut av rennet da et par kilometer gjenstod av femmila. Det som skjedde ble et gremmende eksempel og skadet mer enn det gagnet.

Siden han ikke kunne gå for egen hjelp ble han selvfølgelig diskvalifisert. Men over målstreken skulle han altså. Koste hva det koste ville.

(Dagbladet)

Bevisstløs på bære til sykeblen.

vi kondolerer...

Ditt spørsmål om russisk invasjon er vanskelig å svare på fordi du ikke sier noe om når og i hvilken situasjon invasjonen skulle foregå. Hvis russerne invader-

te oss i morgen eller i neste måned ville vel ikke SF kunne gjøre annet enn å sende ut en protestuttalelse før vi omkom ved stråling eller gjemte oss i tilfluktsrom

(SFs vernepliktsutvalg i Ungsosialisten 2/74)

Bøker

EN ENGELSK LEGE I KINA

Dette er ei bok for alle som

vil lære noko om Kina og forhalda der. Boka er skriven av den engelske lækjaren Joshua Horn som har budd og praktisert i mange år i Kina. Boka fortel om korleis vanlege folk lever og korleis medisinen skal tene desse folka. Horn fortel om dei to linene innafor politikken og viser at dei gjenspeglar seg i sjukestellet og helsetenesta, korleis den proletære og den borgarlege tankemåten heile tida støyter mot kvarandre. Joshua Horn: Fei vekk alle skadedyr. Oktober forlag, 333 sider, 27,50.

KLASSEKAMP UNDER NORDLYSFLAMMER

Ei lærerik bok. Ho viser klårt gjennom dokumentasjon korleis den norske klassestaten virker. Boka handlar om nord-norske arbeidarar i kamp i tida 1889 – 1918. Ho viser korleis borgarane bruker militæret mot dei streikande.

Når ein sett dette i samanheng med NATO-øvingar som Wintex viser at militæret ikkje har forandra seg frå tida kring århundreskiftet og til no, det er framleis ein reiskap til å undertrykke folket med. Les boka !

Dag Skogheim: Klassekamp under nordlysflammer, PAX forlag, 214 sider, kr.25,-

SÅ STIELER VI ET FATTIGHUS

Dette er ei enkel og lettlesn bok. Ho handlar om arbeidslaus ungdom i 30åra. Klårt og greitt får lesaren eit innblikk i korleis det er å vere arbeidslaus. Boka gir eit bilete om korleis forhalda var i eit kriseprega samfunn. Sjolve handlinga i boka er bugd kring ein kjærleikshistorie. Nils Johan Rud: Så stjeler vi et fattighus Pax forlag, 176 sider, 23 kr

politiet

har laga reklamefilm om seg sjøl. Et glansprodukt er det blitt. Politiet hjelper blinde over gata, kjører unger til stranda for å bade, ja de jobber til og med om natta får vi vite.

I filemn har de leid en del silkeramp til å agere » T-banepøbel ». De knytter neven mot politiet, får vi se.

Det viktigste ved filmen synes å være følgende : Publikum skaper sjøl politiet og deres holdning gjennom lover og vedtak og ikke minst ved egen oppførsel. Ja, ja , det kan jo være greit å vite når man våkner i Svartemarja med kul i hue, blir stabla inn i et rettslokale, og så tiltalt for vold mot politiet ! (Og det har faktisk hendt ikke så få ganger)

Filmen går nå som forfilm i Oslo, men kommer sikkert til å velsigne hele landet med tida.

Problema til unge jenter er stort sett dei same både i by og bygd – vi vert alle undertrykte økonomisk, ideologisk, politisk og seksuelt. Produksjonstilhøva og arbeidsdelinga mellom kjønna er annleis i bygdene, og ut frå dette vil og jenteundertrykking ha ein litt annan karakter.

Utanfor byar og tettstader finns det omtrent ikkje arbeid å få for jenter. Etter ungdomsskulen (ofte barneskulen) må ein flytte heimifrå anten det gjeld arbeid (etterat evt. hotel og butikkar har nok personell) eller utdanning. Sjølv større industristader manglar »arbeidsplassar for kvinner». Såleis vert APs vekstsenter »løysing». Gutane vert sjølvstendige og tvangsflytta, men det er spesielt jentene som er utsette. Arbeidet vi får er stort sett underbetalt og ustabil – dette er jo sama for alle kvinner.

Vi har og dårlige tilhøve for utdanning. Få kommunar har skuletilbod utover ungdomsskulen. Altså må vi flyttast til

skulesentra. Dette tyder at foreldra må føre mange hushaldningar – noko slett ikkje alle har råd til. Mange ser det som viktigast å koste utdanning på sønene.

Å flytte på hybel i såpass ung alder har sjølvstendige i tilhøvet til foreldre og elles, at vi må ta avgjerder, planleggje økonomi etc. sjøve – at vi såleis får meir sjølvtilit som jenter og vande med å ha eit visst ansvar. Men rotløyse, miljømangel og vantrivsnad er den viktigaste sida for svært mange. Berre kapitalen har objektiv interesse av mobil arbeidskraft og avfolking.

Kvifor tek vi ikkje opp kampen mot alt dette? Eit reaksjonært kvinnesyn og kjønnsrollane vi vert oppdregne til held oss nede. Etter som svært få kvinner får arbeid utanfor heimen er det klart at vi ofte identifiserer oss med husmøyrket frå vi er heilt små. Dette gjer oss lite innstilte på å gå ut i produk-

toppidretten, stor- kapitalens leikegrind

De fleste av topplederne i idrettsbevegelsen har for det meste stått for en reaksjonær politikk.

I 1964 og -65 gjennomførte Norges Tennisforbund med Idrettsstyrets støtte Davis-Cup-kamper i tennis mot Sør-Afrika. Kampene ble møtt med voldsomme demonstrasjoner fra ungdom som protesterte mot rasediskriminering i idrettsbevegelsen i Sør-Afrika, men den ble likevel gjennomført med politibeskyttelse og vaktmannskap fra den rasistiske avisa ABC.

Til tross for en kraftig opinion i Norge, deltok Norges Friidrettsforbund i friidretts-EM i Hellas i 1969. Mesterskapet var et viktig propagandashow for oberstjuntaen.

Idrettsledelsen har stått for en idrettspolitik som har bestått i stadig mer vekt på eliten på bekostning av masseidretten. De har også lagt idretten åpen for kapitalinteresser i form av reklame o.l. og tilpasser seg mer og mer de kravene kapitalen stiller.

En kan stille seg spørsmålet om hvorfor ledelsen har ført denne politikken, som stort sett har vært partiet Høyres politikk. Svaret gir seg nærmest sjøl når en ser litt nærmere på hvem som sitter i toppledelsen i idrettsbevegelsen.

Idrettsstyret som ble valgt i høst har denne sammensetning:

Formann: Ole J. Bangstad

Viseformann: Hans B. Skaset

Styremedlem: Turid Seime
Styremedlem: Alf Andreassen
Styremedlem: Erling Espelid
Styremedlem: Jan Gulbrandsen
Styremedlem: Ellef Frydendal
Styremedlem: Solveig Präis Tynning

Generalmajor, sitter i Forsvarets Overkommando

Stipendiat ved »Lederopplæringsrådet i Norge» – som har utredninger og gir råd om lederopplæring i den offentlige forvaltning og det private næringsliv, og er knyttet til Norsk Produktivtetsinstitutt.

– Tannlege
– Disponent
– Direktør
– Underdirektør
– Arbeidsformann
– Lektor, gift med Thorstein Tynning – stortingsmann for Høyre.

arbeids- plasser også for kvinner!

sjonen og bli økonomisk sjølvberga. Ein annan viktig ting er at religiøse og andre fordommar og tradisjonar jamt over står sterkare i bygdene enn i byane.

HØGARE BORTEBUAR-STIPEND OG BEHOVS-PRØVD STIPEND!
VEKK MED MOMSEN!
STOPP HYBELSPEKULASJONEN!

Massemedia – spesielt ukepressa skaper eit falskt bilde av byane. Det er liksom der ein får jobb, flotte klær, rett sminke og følgeleg »vert gift» med dei tøffaste mannfolka. Klart vi vert påverka av slikt. Vi vert lettare å flytte dit kapitalen ynskjer oss i staden for å krevje arbeid og betre vilkår her vi bur. Slik støttar den borgerlige kvinneideologien også opp om sentraliseringa.

Utan økonomisk sjølvstende for alle kvinner kan vi aldri nå frigjering. Berre sosialismen kan byggje grunnlaget for dette, men mykje kan og må gjerast under kapitalismen. Kvar skal vi begynne? Desse krava vert i alle høve viktige:
ARBEIDSPlassar DER KVINNA VIL BU!
STOPP SKULESENTRALISERINGA!

Ta opp dette i Kvinnefrontgruppa. Kvinnefronten får ingen politikk for unge jenter, dersom vi ikkje formar han ut sjøve!

Styremedlem: Odd Hopp – Generalsekretær, i Norges
Speiderforbund.
Styremedlem: Anton Sveum – Avdelingssjef.

Enda verre er det stelt i styret i Norges Olympiske Komite. Her finner vi denne sammensetningen:

President: Arne B. Mollen	–	Disponent
Visepresident: Joh. Chr. Schøheyder	–	Assisterende direktør, i Norsk Allianse A/S
Johan von Koss	–	Disponent
Aage Möst	–	Redaktør.
Laila Schou Nilsen	–	Direktør
Willy Reisvang	–	Direktør
Leif Schanche	–	Oberst, sitter i Forsvarets Overkommando
Georg Stabell	–	Førstefullmektig i Norges Bank
Jan Staubo	–	Skipsreder
Torfinn Berntzen	–	Høyesterettsadv, tidligere stortingsrep. for Høyre.

Til sammen utgjør Idrettsstyret og styret i NOK 20 personer. For å få en bedre oversikt kan vi sette dem opp etter tittel:

5 er direktører	1 er lektor
3 er disponenter	1 er redaktør
1 er generalmajor	1 er generalsekretær
1 er oberst	1 er førstefullmektig
1 er høyesterettsadvokat	1 er avdelingssjef
1 er skipsreder	1 er stipendiat
1 er tannlege	1 er arbeidsformann

Ikke så rart at idrettsledelsen har fort en slik politikk de har gjort, her er det i hvert fall ikke arbeiderklassens politikk som sitter i høysetet. En – 1 – kan sies å tilhøre arbeiderklassen i Idrettsstyret og styret i NOK.

Fra Birkebeinerrennet i fjor.

streiken ved holmenkolbanen

Streiken ved Holmenkolbanen er nå avblåst. Røde Garde har snakka med Eirik Roen og Tore Kristiansen, to av dem som var i streik for å høre hvilke lærdommer de har fått gjennom streiken.

– Streiken varte i 6 1/2 uke og er den lengste streiken i Norge siden 1948. Hvorfor gikk dere i streik?

– Grunnlaget for streiken er en tariffavtale. Ifølge den skulle vi hatt arbeidstidsforkortelse fra 1. juli 1973. Dette fikk vi ikke. Etter sju måneders forhandling for å få gjennomført tariffavtalen sa vi stopp. Vi ga bedriften 2 uker på å gjennomføre tariffen. Det skjedde ingenting. Da vedtok vi med overveldende flertall å gå til streik.

– Dere har vært utsatt for splittelsesforsøk?

– Ja det skal være visst. Sosialdemokratiet med AP i spissen har gjort sitt beste for å knekke streiken. Formannen i Betjeningsforeninga har under hele streiken gått bak ryggen til de streikende og spredd mistillit til oss. Dessuten har avisene fra Arbeiderbladet og til høyre systematisk spredd gale opplysninger. Pressemeldinger fra Streikekomiteen har blitt nekta tatt inn, vi har enkelt og greit blitt sensurert bort.

– Hvilke erfaringer har dere fått?

– At streik ikke er noen ferie. Det har vært hard jobbing hele tida. Dessuten har vi fått vite hvem som er venner og hvem som er fiender. Det har tydelig vist seg at Norsk Kommuneforbund ikke er til å stole på. Det er et avskrekkende eksempel på hvor ille et AP-dominert forbund kan være. Stol ikke på sosialdemokratiet! Hva vi nå kommer fram til gjennom forhandlingene er resultater av at vi har streika, ikke det en eller annen pamp sier.

En annen ting vi har lært er hvor viktig det er å trekke

med familiene. Vi har arrangert kameratkvelder med underholdning for å styrke enheten. Vi har ei visegruppe og ei kulturgruppe som har laga viser og annet om streiken og forholda på banen.

– Hva mener dere om arbeidsretten og dommen som falt der?

– Det viser tydelig at arbeidsretten ikke er laga for

Tore Kristiansen

arbeidsfolk. Den er et redskap for dem som har makta til å holde på makta. Og dommen som falt er virkelig ille. Etter den er det ulovlig å streike for å forsvare en tariff. Perspektivene ved dommen er virkelig uhyggelige. Det vil ikke lenger være nødvendig med en tariff. Bedriftsledelsene trenger bare la være å oppfylle den. Om så arbeiderne streika for å få gjennomført tariffen, blir det

kjent ulovlig. Det vil være ULOVLIG å forsvare tariffen som arbeidskjøperne har gått med på!

– En streik er organisert etter den demokratiske sentralismen, hvordan har det fungert?

– Ja. Demokratisk sentralisme er grunnorganiseringa for arbeiderklassen når den er i kamp. Det har vært et livlig demokrati under hele streiken. Det er streikemøtet som er den høyeste myndighet. Her treffes alle viktige vedtak, og alle bøyer seg for det som blir vedtatt. Mellom streikemøtene er det streikekomiteen som er ledelsen.

– Hvordan har støtta utafor vært?

– Vi har fått mye støtte fra andre, fra fagforeninger, studenter og privatpersoner og mange andre steder. Det har vært en enorm støtte for oss. Det viser at vi ikke står aleine. Vi har begynt streikemøter med å lese opp støtteerklæringer. Vi har dekket vegger og vinduer med støtteerklæringer. I den siste tida av streiken har den økonomiske støtta økt jevnt. Vi har også fått støtte fra trafikanter langs hele linja. Til og med fra det erkereaksjonære NÅ har vi fått støtte, vi ble beåret med NÅ-kaktusen!!

Vi vil bare slutte med å takke medlemmene av Rød Ungdom og andre progressive ungdommer for den kjempeinnsatsen de har gjort for å støtte oss.

enhet på klasse kampens grunn

Uttalelse fra Rød Ungdoms Sentralstyres politiske komite.
Enhet på klassekampens grunn 1.mai!

EEC-kampen, stortingsvalget og fjorårets 1.mai-mønstringer viste at stadig flere bryter med høyresosialdemokratene i AP- og LO-toppen og går mot venstre. Ikke minst preger denne progressive og sosialistiske utviklinga ungdommen. Kampen for folkets interesser er avhengig av at denne utviklinga fortsetter, og at partier og ungdomsorganisasjoner til venstre for AP sammen med fagforeninger og interesseorganisasjoner står sammen i kamp mot monopolkapitalen, imperialismen, staten og klassesamarbeiderne.

Rød Ungdom kjemper for at årets 1.mai-mønstringer skal uttrykke denne enheten mot AP- og LO-ledelsens reaksjonære politikk som har kommet til uttrykk i det siste årets omfattende elevkamper, i vedtakene fra YLIs landsmøte og i støttearbeidet for Narve Trædal. Vi tar skarp avstand fra felles arrangementer mellom sosialister og forræderne i DNA- og LO-ledelsen. Et slikt samarbeid vil svekke den nødvendige kampen mot høyresosialdemokratiet.

Vi går inn for 1.mai-arrangementer etter disse retningslinjene:

- Hovedparoler som retter seg klart mot imperialismen, monopolkapitalen og staten.
- Frihet for alle progressive organisasjoner og grupper til å slutte seg til arrangementene på grunnlag av en eller flere paroler.
- Rett til å danne egne avdelinger (seksjoner) i togene utfra

en av hovedparolene.

- Full rett for alle organisasjoner og grupper til å delta med egne paroler, såfremt de ikke bryter med hovedgrunnlaget.

Arbeidende ungdom og ungdom i utdanning står oppe i viktige kamper. Enhet mellom den kjempende ungdommen og resten av arbeiderklassen og folket er viktig for klassekampen. Derfor må ungdommens krav og paroler reises i størst mulig omfang 1.mai. Noen framstiller det som en svakhet at det går mye ungdom i 1.mai-togene. Vi hevder det motsatte – stor deltakelse av ungdom er en styrke og et løfte for framtida, og står ikke på noen måte i motsetning til å fremme hele folkets krav 1.mai. Vi vil derfor arbeide for at flest mulig av ungdommens organisasjoner slutter seg til 1.mai-arrangementet på grunnlag av sine egne paroler.

Vi oppfordrer progressive ungdommer og lag over hele landet til snarest å starte 1.mai-arbeidet. Ta kontakt med andre organisasjoner, dann lokale 1.mai-komiteer for ungdom og start diskusjoner og ungdomsparoler!

Faglig 1.Mai Front er nylig dannet i Oslo. Faglig 1.Mai Front, AKP(m-l) og Rød Ungdom er hittil de eneste organisasjoner på venstresida som utvetydig har gått inn for enhetlige arrangementer på det grunnlaget vi har nevnt. Vi støtter Faglig 1.Mai Fronts parolegrunnlag og oppfordrer lokale organisasjoner til å bruke det som et utgangspunkt for sitt arbeid.

Vi utfordrer SFU, KU og AIK-U til snarest å gå åpent inn for enhet på venstresida 1.mai, og til å arbeide for at dette blir hele SVs linje.

HVOR VIL SV ?

SV har nå lansert sitt 1. Mai-opplegg – «Arbeiderfront 1. Mai» I parolegrunnlaget er det mange bra paroler, men som helhet er grunnlaget ubrukbart.

Det finnes ingen paroler som retter seg mot DNA/LO-toppen. Hva betyr dette? Er det en åpning for samarbeid med klasseforræderne Bratteli, Aspengren & co. 1. Mai?

Videre er det en parole «Frihet for

Indo-Kinas folk». Denne minner sterkt om paifistparolen «Fred i Vietnam» som ble satt til side i solidaritetsbevegelsen for 7 år siden. Har ikke SV oppdaga at det finnes 2 parter i denne krigen, at den ene må støttes og den andre bekjempes?

Paroler som støtter Palestinernes kamp mangler fullstendig. Hvorfor finnes det ingen anti-NATO-parole og heller ingen

om fortsatt kamp mot EEC?

Hva betyr parolen «For internasjonal solidaritet, samarbeid, fred og sikkerhet»?

Er det «freds» forhandlingene mellom imperialistmaktene USA og Sovjet det siktes til? Er det disse som skal lage fred?

Parolegrunnlaget åpner for samarbeid med DNA og LO-toppene. Det finnes ikke ett vesentlig krav i SVs grunnlag som disse ikke kan gå med på.

bli med på sommerleir!

☐ Jeg ønsker informasjon om sommerleirene
Jeg melder meg på følgende leir:

- ☐ Håpyn v. Oslo ————— 14-21 juli
- ☐ " ————— 11-18 august
- ☐ Tromsøya v. Arendal ————— 11-18 august
- ☐ Herøya v. Bergen ————— 4-11 august
- ☐ Møre ————— 4-11 august
- ☐ Trøndelag —————
- ☐ Nordland ————— 11-18 august
- ☐ Troms-Finnmark ————— 4-11 august

Navn _____
adresse _____

— slippen sendes til:
RØD UNGDOMS SOMMERLEIRE
BOKS 610 • SENTRUM
OSLO 1.

Leiravgiften er på 200 kr.
Av dette sendes 40 kr. som
påmeldingsavgift til
POSTGIRO 2-23-11-57

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

Postboks 2046
Grünerløkka
OSLO 5

Trykt i offset
hos a/s Duplotrykk
Oslo 1974

adresse: _____